

ಭಾನುವಾರ ಚಿನ್ನವ್ವ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮೊಟ್ಟಕೋಳಿ ಕುಯ್ಯಾ ಬಾಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮೂರವು ಮಕ್ಕಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಾನಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕರೆಗೆ ಮೈದುನರ ಕರೆದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಮೊಮ್ಮೆಗ ಮುಕುಂದ ಅಳ್ಳಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವತ್ತೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೀಯೇ ತನ್ನ ತಾತಂದಿರ ಮನೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೆನೆಸಿ, ‘ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಂಟಕ್ಕು ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಂತೆ ನೀವು’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದ ಚಿನ್ನವ್ವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಜ್ಞಾನ ಮೈದುನರು ಹಾಗೂ ಮೂರವು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಮಾತುಕರೆ ಶುರುವಾಗ ಹೋಟಿಗೆ ನಿಂತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಎಮ್ಮೆಕಾಳಯ್ಯ ರಾಜಣಿನಿಂದ ಅವರಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಡೆಯಲ್ಲ ಶುರುಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಡುವೆ ಕಚ್ಚಿನಿಂಗಣ್ಣ ‘ಹೋಡಸಾರಿ ನಾವು ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅದೇನೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುಪ್ಪ’ ಎಂದು ಮೂರವನ್ನೂ ಕೆಳಿದ. ಆಗ ರಾಜ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸತ್ತೋಡಿಗಿದ. ಅವನು ಮರೆತ್ತದನ್ನು ಸಿದ್ದಿಯ್ಯ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ವಿವರಿಸಿದ. ಅದರೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಡ್ಡಿದ್ದಂತೆ ಚಂದ್ರಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಗೌರಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗಳು ಭಾಗ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದುದು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಅಶ್ವಯವಾಯ್ತು.

ಗೌರಿಯ ಮಗಳು ಭಾಗ್ಯ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಡುಮನೆಯ ಕಂಬ ಒರಿಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಚಿನ್ನವ್ವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆ ‘ಅಳ್ಳಿ...’ ಎಂದು ಹೋಗಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅಳತ್ತೋಡಿದಳು. ‘ಅಳಬೇಡ ನನ ಕಂದ! ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಪ್ಪನೂ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮೊಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಅಳ್ಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಗೌರಿ ಈಗ ಮಿದ್ದೀ ಸ್ತುಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪರಿಸರಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಿಂದೆ ಗೌರಿ ಅವಳನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ, ‘ಅಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟ ಬರಲ್’ ಅಂತ ರಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಚಿನ್ನವ್ವ ತನ್ನ ಸೊಕೆಗೆ ಆಗ, ‘ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲಿನ ಮನಿಸಿಗೆ ನೀನು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗ್ಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡ್ಡಿಯಾ’ ಎಂದು ರೇಗಿದ್ದಳು. ಅದರೆ ಗೌರಿ ಈಗ ತುಂಬಾ ಸೊರಹಿದ್ದಳು.

ಆಕೆಯ ಯೋವನ ಇಲ್ಲಿದಂತಿತ್ತು. ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡ ಚಂದ್ರಪ್ಪನಿಗೆ ಇವತ್ತು ಪಾಲುಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಬಂಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ತನ್ನ ತವರಿನಿಂದ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಚಂದ್ರಪ್ಪನಿಗೆ ಅವರಪ್ಪ ಸಿದ್ದೆಗೊಂಡ ಇದ್ದಾಗೇ ಲಕ್ಷ ಹೊಡೆದು ಅವನ ಏರದು ಕಾಲುಗಳೂ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಬಲಹಿನೆವಾದ ಅವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕಜ್ಜಿನಿಂಗಣ್ಣನ ನಾಟ ಪೈಪಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಚ್ಚಿನಿಂಗಣ್ಣ ನಾಟ ಪೈಪಿಯಿಂದ ವಿನಗೆ ತಡವಾಗಿಯಾದರೂ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರೇ ಬಂದಿದ್ದು.

ಚಿನ್ನವ್ವ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಸೋನೆಯನ್ನು ನಾಗನನುತ್ತಿದ್ದೀ, ‘ರೂಕೆ ಇಪ್ಪು ಸೋರಿ ಹೋಗಿದ್ದಿ? ನನ್ನ ಮಗ ನಿನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಲ್ಕಿಸಿದ್ದೇ ನಿನಗ್ಗಾಕೆ ಇಂತ ಕಪ್ಪ ಬರಿತ್ತು ಬಾ. ತನ್ನ ಕೈಯಾಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಶಾಲೆಕೆಷ್ಟು ಅವು! ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗತ್ತೆ’ ಎನ್ನುತ್ತೆ ಗೌರಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷಿಸಿದಂತೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಗೌರಿ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಉರುಫ್ಫೆ ಹಂಟಪ್ಪ ಆಗಾಗ ತಂತಮ್ಮ ವಿಷಯ ವಾಸನೆ, ನಡವಿಕೆ, ಶೀಲದ ಬಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅನುಮಾನಪಡುತ್ತಾ ಜಗತ್ವಾದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಗೌರಿ ಬೇರೆ ಪುರುಪರನ್ನು ಕಣ್ಣತ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದವತ್ತಲ್ಲ. ಅದರೆ ಹಂಟಪ್ಪ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರ ಬಲಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಗೌರಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಮನಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತವರು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮಾವ ಸಿದ್ದೆಗೊಂಡ ಸತ್ತಿನಿಂದ ಮಣಿಗೆ ಅಂತ ತನ್ನ ಮಗಳು ಭಾಗ್ಯ, ತನ್ನ ಅಳ್ಳಿ ಅಳ್ಳಿಗೆ ಜೊತೆ ಬಂದು ಹೋದವಳು. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಾವನ ತಿಂಗಳ ತಿಂಗಿಗೆ ಉಪಾರಿಲ್ಲದೆ ಬಂದಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬಿದಲಾಗಿ ತನ್ನ ಅಳ್ಳಿ, ಅಳ್ಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮಗಳು ಶಾರದೆ, ತನ್ನ ಮಗಳು ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಳು. ಆಗ ಚಿನ್ನವ್ವ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಭಾಗ್ಯನ, ‘ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಪೆಟಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಒಡಕ್ಕೆ ಕಳಿಸ್ತಿನಿ’ ಅಂತ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದಳು. ಅದರೆ ಭಾಗ್ಯಾಗಿಗೆ ಇದ್ದಾವುದೂ ತಿಳಿಯದೆ, ಅಳ್ಳಿಗೆ ಇರಕ್ಕಾಗಲ್ಲ ಅಂತಲೂ ಹೇಳಿಕಾಗದೆ, ತನ್ನ ಸೋಳದರ ಮಾವ, ಅತ್ತೆ, ಶಾರದೆ ಜೊತೆ ಮೊರಣ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಜಗುಲಿಯಲ್ಲೇ ಕೂತಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಚಂದ್ರಪ್ಪನೂ ಮಗಾಗಿಗೆ ತನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಮುಕುಂದನ